

Innan mötet för unga vuxna i Poznan, Polen (december 2009) och det asiatiska mötet för unga vuxna i Manila, Filippinerna (februari 2010), är vi tacksamma för att ha blivit inbjudna till Kina av kristna där. Några av oss bröder tillbringade tre veckor bland dem och vi var djupt rörda av så många tecken på gästfrihet. Efter de många olika mötena som vi hade, verkade det ännu viktigare att förstå i vilken situation deras kyrka och deras stora land lever. Det finns 56 etniska grupper.

Vid ingången till den katolska katedralen i Beijing, fanns kristna hela dagen för att välkomna dem som kommer dit. En äldre kvinna anförtrodde oss: "Efter så många år utan att det var möjligt med något uttryck för tro, såg vi kyrkdörarna öppnas i slutet av 1970-talet. Idag kommer fler och fler icke-kristna för att besöka oss. Vi kan inte ta emot dem alla så som vi skulle vilja göra."

En ung man förklarade: "Den kinesiska själen har alltid trott på himlen, på något efter detta livet. De sista årtiondena har inte svept bort gamla traditionella värden, särskilt sökande efter harmoni och respekt för de äldre. På senare år har det materiella livet lyckligtvis blivit bättre, men på samma gång känner många en andlig nöd och söker meningen med livet. Mer och mer vänder sig unga människor till religionen, särskilt i de stora städerna."

Kyrkan i Kina är fortfarande liten och lever ofta med små resurser. Men vilken dynamisk tro det ändå finns bland kristna! Vi beundrar deras uthållighet och lojalitet. Det står klart för oss att det är Guds verk. Vi möter troende som, i sin ödmjuka situation, spelar en aktiv roll i byggandet av framtiden i landet. Efter den stora jordbävningen 2008 i Sichuanprovinsen, reste några dit för att hjälpa offren; de är fortfarande kvar där och är mycket uppskattade av befolkningen.

Åtskilliga människor berättade om lidandet som deras föräldrar eller far/morföräldrar fått utstå för tron. Alla vi träffade var tacksamma att få höra att troende på andra platser kände varmt för dem. I en stor protestantisk kyrka applåderade alla spontant, när vi berättade att i Taizé är det så att unga människor från alla kontinenter ber för de kristna i Kina varje fredag.

Skadorna av splittringen inom kyrkan som kommit fram i den senare historieskrivningen är mycket smärtsam. Vi är övertygade om att tiden har kommit att gå bortom detta, då det finns kristna som nu söker försoning. Det är viktigt att detta börjar i hjärtat hos de troende. Att vända sig till Gud i gemensam bön kan vara ett sätt att visa att detta är möjligt.

I Kina blir fler och fler kristna känsliga för mötet mellan evangeliet och arvet efter den gamla kinesiska visdomen. Över hela Asien finns det de som försöker att leva efter evangeliet i dialog med kulturer och olika religioner och genom att särskilt se till de fattiga. Kunde kristna på andra kontinenter i högre grad låta sig inspireras av detta? Som ett tecken på vänskap och tacksamhet mot de kristna i Kina, lät kommuniteten i Taizé trycka en million biblar och delade ut dem i alla delar av landet genom Operation hopp.

Brev från Taizé

n° 266 specialnummer ^{SV}

BREV 2010

Brev från Kina

EN LÄNGTAN I VARJE MÄNNISKA

Bortom de breda kulturella skillnader som kan skapa barriärer mellan kontinenter, tillhör alla människor en och samma familj¹: vårt besök i Kina har stärkt oss i denna inre övertygelse.

Oavsett vår kultur, vår ålder eller historia, delar vi en längtan, en törst efter ett liv i fullhet.

Bibeln återkommer ofta till denna törst. Den ser det som ett kännetecken som Gud inpräntat i oss för att dra oss närmare honom.² Kommer vi tillåta denna törst att urholka oss; utan att vilja släcka den alltför snart?³ Den kan bli en kärlek som brinner inom oss, en kärlek till Den som alltid är bortom den föreställning vi kan ha om Honom.⁴

Ju mer vi söker Gud, desto mer kan vi göra denna häpnadsväckande upptäckt: det är Gud som söker oss först. I profeten Hoseas bok talar Gud till sitt folk som en man till sin älskade: "Jag kommer att förföra henne, jag kommer att leda henne ut i vildmarken och tala till hennes

¹ Vi är en familj av människor som bor på samma planet; det är därför det är så angeläget att vi tar ansvar för skapelsen och miljön.

² "Gud, min Gud, dig söker jag; min själ törstar efter dig. Min kropp längtar efter dig som ett kargt och uttorkat land." (Ps 63:1). "Min själ längtar efter dig om natten, min ande söker dig." (Jesaja 26:9)

³ Vi kan frestas att tillfredsställa våra behov på ett ytligt sätt. Är inte överkonsumtion i synnerhet ett sätt att undvika att ta itu med vissa frågor som vi är rädda att tänka igenom fullt ut?

⁴ På 300-talet sjöng S:t Gregory Nazianzen, om gudsmysteriet: "O du, den ende bortom alla. Hur kan vi tilltala dig vid ett annat namn. Vilken hymn kan vi sjunga till dig? Inga ord kan uttrycka dig... En universell längtan, allas suckar, strävar till dig." Och samtidigt skrev S:t Augustinus: "Genom vår längtan ökar Gud vårt begär. Genom detta begär urholkar han själen. Genom att urholka den, gör han det möjligt för den att längta."

hjärta.” Sedan tillägger han: ”Jag kommer att göra dig till min hustru för evigt... i ömhet och nåd”.⁵

I Jesus blir Guds längtan efter människorna en realitet i kött och blod.⁶ Kristus ville stanna i vår närhet för alltid och han betalade priset för detta: genom sin död på korset gick han ner till den lägsta av platser, han blev den oskyldige som förföljdes utan anledning. Nu, återuppstånden från de döda, förmedlar han den Heliga Anden till oss, en osynlig närvaro som drar oss närmare Guds fullkomlighet.

ATT REDA UT VÅRA ÖNSKNINGAR

Det mänskliga hjärtat flödar över av en rikedom av önsknin-
ingar och strävanden: vi vill så många olika saker, ib-
land även motsägelsefulla saker. Men vi vet också att vi
inte kan göra eller få allting. Men fjärran från att leda
oss till en sorgsen uppgivenhet kan denna medvetenhet
befria oss och hjälpa oss att leva på ett mer obegränsat
sätt.⁷

Ja, det är viktigt för oss att reda ut våra önsknin-
gar. Inte alla är av ondo och inte heller är alla av godo. Vi
måste tålmodigt lära oss vilka vi skall ge företräde och
vilka vi skall sätta åt sidan.

Att avgöra vilka strävanden som kommer först, att vara
uppmärksamma på vad vi finner i vårt innersta djup är
redan det ett sätt att lyssna på Gud. Gud talar till oss
genom vår längtan. Det är upp till oss att urskilja hans
röst bland alla inre röster inom oss.⁸

ATT VÄCKA LÄNGTAN EFTER GUD INOM OSS

Och vi måste låta den djupaste av all längtan vakna till
liv inom oss: längtan efter Gud!

Det är sant att andan av förundran och tillbedjan inte
är lätt att hålla vid liv, eftersom våra samhällen premierar
effektivitet och att göra saker så fort som möjligt. Likväl
är det under tystnader, då inget verkar hända, som den
Heliga Anden arbetar med oss, utan att vi vet hur.

Att veta att vara tålmodig... Vara närvarande, i all en-
kelhet, utan några bakomliggande motiv. Att falla ner på

⁵ Hosea 2:16, 21

⁶ En dag bad han en kvinna vid en brunn: ”Ge mig att dricka.”
(Joh 4:7). Resten av historien visar att han, i själva verket,
törstade efter att förmedla Gud som gåva. På korset
skulle han igen säga, ”Jag är törstig.” (Joh 19:28). Enligt
sammanhanget, är inte denna törst det ultimata uttrycket för
Jesu längtan att ge liv och så förmedla Guds gåva?

⁷ Är det inte helt avgörande att lära sig att hantera vårt livs
ofullständiga och oförutsägbara karaktär? De mest förmögna
samhällen försöker ofta dölja detta. Den huvudsakliga
angelägenheten blir då att försöka gömma sin sårbarhet,
förtränga att inre ofullkomligheter, lidande och död också är
en del av livet.

⁸ ”Jag vill prisa Herren, han ger mig råd, mitt inre förmanar mig
om natten.” (Psalt 16:7)

knä och känna att Gud är närvarande. Att öppna våra
händer i en välkomstgest. Att slå ner på takten är redan
ett uttryck för öppenhet för Gud.

Olika former av andakt och meditation har varit en
del av asiatiska kulturer i århundraden. Kan kristna som
är påverkade av sekulariseringen finna uppmuntran att
förnya sitt böneliv där? I liturgier och samlingar, kan en
inåtvändhet kombineras med en gemensam och festlig
dimension.

ATT DELA VAD VI HAR

Att låta oss bli uppfyllda av törsten efter Gud lösgör oss
inte från bestyr i världen omkring oss. Tvärtom leder
törsten oss att göra allt vi kan så att andra kan få glädje
av skapelsens gåvor och finna en glädje i livet.⁹

Att få ordning på vår längtan, att acceptera att vi inte
har allting, leder oss till att inte monopolisera välstånd
för oss själva.¹⁰ Redan på 300-talet skrev S:t Ambrosius:
”Det är inte av ditt goda som du ger åt den fattige. Det är
en del av hans eget, som du ger tillbaka till honom”.

Att lära oss att inte ha allting bevarar oss från isolering.
Med materiellt överflöd kommer ofta en inåtvändhet, då
äkta kommunikation går förlorad. Det skulle inte behö-
vas mycket för att allting skulle vara annorlunda.¹¹

Många initiativ till delande finns inom räckhåll för
oss: att utveckla stödnätverk, fostra till en solidarisk eko-
nomi, välkomna invandrare, resa för att förstå andra kul-
turer och andra mänskliga livsformer inifrån, arbeta för
utbyten mellan städer, byar eller församlingar, att hjälpa
dem som är behövande, använda den nya teknologin till
att skapa vägar för ömsesidig hjälp...

Vi måste akta oss för att inte tyngas ned av en pes-
simistisk framtidsvision som fokuserar på dåliga nyhe-

⁹ Tron handlar inte bara om ett religiöst rum. Ingenting som
påverkar livskvaliteten kan lämna oss oberörda. Vetenskaplig
forskning, konstnärliga uttryck, politiska, fackliga och
sociala åtaganden kan vara ett sätt att tjäna Gud. Att
studera eller undervisa, driva ett företag humanitärt, hänge
oss åt vår familj, utveckla våra vänskapsband - allt detta kan
förbereda Guds rikes ankomst.

¹⁰ En omdaning av det globala ekonomiska och finansiära
systemet kan inte komma till stånd utan en förändring i
människors hjärtan: hur kan grunderna för ett mer rättvist
system läggas så länge några fortsätter att vilja lagra
välstånd på andras bekostnad?

¹¹ När vår kommunitet förbereder möten för unga vuxna i
storstäder på olika kontinenter som delar av ”pilgrimsfärden
för tillit på jorden”, bjuder vi in tusentals familjer att ta
emot en eller flera ungdomar i sina hem utan att känna dem
eller kanske ens tala deras språk. Och vi ser att det behövs
så lite för att ta fram godheten som finns i det mänskliga
hjärtat.

ter. Krig är inte oundvikliga.¹² Respekten för andra är en ovärderlig välsignelse i förberedandet av freden. Gränserna till de rikaste länderna måste bli mer öppna. Större rättvisa på jorden är möjlig.¹³

Analys och uppmaningar att arbeta för rättvisa och fred finns i överflöd. Vad som saknas är den nödvändiga motivationen till att fortsätta förbi de goda intentionerna.

Evangeliet kallar oss till enkelhet. Att välja enkelhet öppnar våra hjärtan för att dela och för glädjen som kommer från Gud.

FÖRDJUPAD TRO PÅ GUD

Medan tron tycks försvinna i många samhällen föds en andlig längtan på nytt. Vi behöver upptäcka de rätta orden, de enkla, så att tron, som ger oss liv, ska bli tillgänglig för andra.

Många människor kan inte tro att Gud älskar dem personligen. För en del är det omöjligt att tro på Gud på grund av för många prövningar.¹⁴ Hur ska man då kunna säga tydligare att Gud tar allvarligt på tvivel och uppror mot saker som är absurda?¹⁵ Jesus själv delade smärtan med de

¹² Trots tvivel och även misslyckanden har början på 2000-talet utmärkts av en växande bekräftelse på internationell medvetenhet och sökandet efter en mer intensiv organisation av relationer mellan folk: mobilisering av den allmänna opinionen, försök att svara gemensamt på vår tids utmaningar (klimat, miljö, hälsa, ekonomi)... Ökat beroende mellan nationer kan väcka rädslor och försvarsmekanismer för att hävda den egna identiteten. Men kan det inte också vara en garant för freden?

¹³ Det finns fortfarande nio miljoner barn under fem års ålder som dör varje år och 29 % av barnen som överlever i underutvecklade länder är offer för undernäring. Detta är fullständigt oacceptabelt. Samtidigt ska det också framhållas att tack vare Konventionen om barns rättigheter, som skrevs under enhälligt av FN:s generalförsamling 1989, har behandlingen av barn förändrats. Genom en samlad internationell kraftanstängning har dödligheten och undernäringen minskat med nästan 30 % under de sista tjugo åren.

¹⁴ Detta gäller inte alla som går igenom stora prövningar. Jag tänker på en ung man som jag ibland träffar i Taizé. Han har en obotlig sjukdom som bara blir värre. Han lider hemskt. Redan försvinner många möjligheter till ett fullvärdigt liv. Och ändå förblir blicken i ögonen och hela hans attityd förvånansvärt öppen. En dag sa han till mig: "Nu vet jag vad det betyder att tro. Tidigare behövde jag inte det, men nu gör jag det." Och han tillade i ett brev till mig: "Jag får inte låta sjukdomen ockupera hela mitt sinne." Då sa jag till mig själv: om denne unge man bara kunde ana hur mycket hans ord håller igång mig och hur han hjälper så många andra med sin attityd. Det finns i honom en slags reflektion, mycket ödmjuk men verklig, över Uppståndelsens mysterium.

¹⁵ Bland böckerna i Bibeln och tom. bland de heliga texterna i andra religioner, finns det nog ingen som uttrycker en lidande oskyldig människas uppror så lidelsefullt som Jobs bok. Job går skarpt till rätta med det absurda lidandet, och han klagar över en värld som det vore bättre att inte födas i. Men tom. i hans våldsamma uppror talar han till Gud. Han får inte alla sina frågor besvarade, men han finner frid i mötet med Gud.

我的心 灵 渴 慕 上 主

MIN SJÄL TÖRSTAR EFTER GUD (PSALT. 63)

lidande människorna, och ropade med hög röst på korset: "Min Gud, min Gud, varför har du övergett mig?"¹⁶

Många barn växer upp utan att någon enda någonsin berättar för dem att Gud älskar dem. Vilka ungdomar kommer att vandra bredvid någon eller några av dem på trons väg?

När man blir vuxen finns det de som förlorar gemenskapen med den kristna församlingen. Det är ofta inget medvetet beslut, utan en rad omständigheter som ger tron lägst prioritet. Hur kan då vänner hjälpa varandra att förnya en relation med den lokala kristna församlingen?

Ibland uppstår det ett gap mellan kunskaper på trons område och på andra områden. En tro som stannar kvar på barnatrons nivå finner det svårt att ta itu med vuxenlivets utmaningar. Man blir lycklig när man får en djupare förståelse för trons mysterium i alla livets stadier.¹⁷

ATT FÖRNYA VÅRT MOD

Gud kallar oss att förvandla världen, med stor ambition men också i djup ödmjukhet.

De äldre kan uppmuntra de yngre. De yngre generationerna är inte mindre dugliga än sina föregångare.

Förvandlingen måste börja med oss själva: vi måste låta den uppståndne Kristus förändra våra hjärtan, och låta den Heliga Anden leda oss ut på djupt vatten, så att vi med mod kan gå mot framtiden.

Låt oss vara glada över den törst som Gud har gett oss! Den ger ny vitalitet till hela vårt liv. "Och den som törstar skall komma. Och den som vill skall fritt få dricka av livets vatten."¹⁸

f. Alois

¹⁶ Mark 15.34

¹⁷ Möjligheter finns: Bibel grupper, korta Bibel läsningar varje dag, en tid för tystnad, utbildning i församlingar, studier organiserade i samarbete med teologiska fakulteter eller andra kyrkliga institutioner, kurser på internet ...

¹⁸ Upp 22.17

VAD GÖR DU MED DIN FRIHET?

I Europa, men också i andra delar av världen, ställer man sig denna fråga med allt större kraft.

För tjugo år sedan, strax före de stora förändringarna i Europa, lyckades vi ta oss över många hinder och förbereda två möten för unga vuxna i Centraleuropa:

- ett öst-väst-möte i Pécs i Ungern. Medan de unga samlades öppnades "järnridån" genom Europa mellan Ungern och Österrike.

- ett europeiskt möte i Wrocław i Polen. Medan förberedelserna för detta möte pågick föll Berlinmuren, vilket gav 50 000 ungdomar från hela kontinenten chansen att fritt mötas för första gången.

I Wrocław sade Broder Roger till mötesdeltagarna: "Under detta år har många folk fått se järnridåer falla, och samtidigt har murar av rädsla och förödmjukelse brutits ner. Så har många under de senaste veckorna bett dag och natt för folkens frihet."

Tjugo år senare, 2009, har tre möten fört unga människor samman: i maj i Vilnius (Litauen), i oktober i Pécs (Ungern) och i slutet av december i Poznan (Polen) för det europeiska mötet.

Vid detta tillfälle vill vi fråga oss själva: i Europa idag, såväl som på andra kontinenter, reflekterar vi tillräckligt över frihetens betydelse? Varje ung människa skulle kunna fråga sig själv: Vad gör du med din frihet?

LÅT DIG FÅ NÄRING AV GUDS ORD OCH AV DEN GEMENSAMMA BÖNEN

I Kina mötte vi kristna grupper som var mycket medvetna om vilken skatt Bibeln är.¹ Några ville läsa Bibeln mer, men detta är inte alltid möjligt. Tillsammans med dem påminde vi oss om dessa två vägar:

- I Bibelns hjärta finns Guds kärlek. Mellan Gud och mänskligheten börjar allt med den första förälskelsens friskhet; sedan kommer hindren, och till och med otrohet. Men Gud tröttnar inte på att älska; han söker alltid efter sitt folk. Bibeln är berättelsen om Guds trofasthet.

- Gud ger sig själv genom Jesus: han är Guds ord. När vi läser Bibeln möter vi honom, Kristus; vi hör hans röst; vi går in i ett personligt förhållande med honom.²

När vi läser kanske vi bevarar ett enda ord. Det viktiga är att omsätta det i handling. På så sätt kommer vi att förstå det bättre och bättre.

I Kina bad vi också tillsammans med de kristna, och använde Taizésångerna på deras språk. Där var det några som frågade oss hur man ska organisera en gemensam bön på bästa sätt. Vi delade med oss av några praktiska detaljer från komunitetens långa erfarenhet. Dessa måste naturligtvis stämma överens med varje lokal kyrkas egenart:

- Använd enkla medel för att göra böneplatsen välkomnande, så att den främjar andakten.

- Se till att bönestunden har ett jämnt flyt: sånger, en psaltarpsalm, läsning, sång, tystnad (8 -10 minuter), förbön, Vår Fader, avslutande bön, sånger.

- Läs en kort bibeltext som är lätt att förstå under bönen. Spara svårare texter till andra tillfällen utanför den gemensamma bönen för att förklara dem.

- Sjung en mening ur Skriften eller traditionen om och om igen, för att låta den slå rot inom oss. En fras som man sjunger lär man sig lätt utantill och den kan följa oss under dagen och ibland under natten.

- Använd enkla symboler: Som exempel kan man på fredagskvällen placera en ikon föreställande Jesus på korset på marken. Alla kan gå upp och lägga sin panna mot korset, för att uttrycka att de överlämnar sina egna bördor och världens lidande till Kristus. På lördagskvällen kan man läsa evangeliets berättelse om uppståndelsen, medan barn tänder ett litet ljus, som alla har fått, så att påsken ljus förmedlas till alla.

¹ I hela världen finns det många exempel som visar hur man har älskat Bibeln, hur den har trängt ner i djupet av människorna och hur långt denna kärlek kunde leda. År 1940 i Lettland blev en präst som hette Victor arresterad en dag eftersom han hade en Bibel. Regimens agenter kastade Bibeln på marken och beordrade prästen att trampa på den. Han knäböjde och kysste boken. Han blev sedan dömd till tio års straffarbete i Sibirien.

² En biskop i Filippinerna som talar om Bibeln säger: "Gud talar, men Gud lyssnar också, särskilt till änkor, föräldralösa, till dem som är förföljda, till de fattiga som inte kan göra sina röster hörda. För att förstå Guds ord måste vi alltså lära oss att lyssna som Gud gör."

Några etapper på pilgrimsfärden för tillit på jorden år 2010

Broder Alois och några andra bröder kommer att resa till...

...Portugal:
möte i Porto 13-16 februari

...Bosnien-Herzegovina:
Sarajevo 3-5 september

...Norge:
Oslo och Trondheim 17-19 september

Internationella möten för unga vuxna
Det femte mötet i Asien kommer att äga rum i Manilla på Filippinerna 3-7 februari 2010.

Det andra internationella mötet i Latinamerika kommer att äga rum i Santiago i Chile 8-12 december 2010.

Det 33:e europamötet kommer att äga rum i Rotterdam i Holland 28 december 2010 - 1 januari 2011.

Hälsningar till mötet i Poznan:
se: www.taize.fr